

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2016 DRUGO TROMESEČJE • JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

www.AdventistMission.org

Sadržaj

Sa naslovne strane: Ova žena iz Papua Nove Gvineje je jedna od mnogih kojoj je humanitarna organizacija »Hrana za život« pomogla. Više o toj temi čitajte na strani 20.

VANUATU

- 4 »To si ti!« (deo 1) / april 2.
- 6 »To si ti!« (deo 2) / april 9.

FIDŽI

- 8 Staklena crkva (deo I) / april 16.
- 10 Staklena crkva (deo II) / april 23.
- 12 »Dakle, ovo je subota!« / april 30.

NOVA KALÉDONIJA

- 14 Spasena od đavola / maj 7.

NOVI ZELAND

- 16 San policajca / maj 14.

- 18 Izgubljeno i pronađeno / maj 21.

PAPUA NOVA GVINEJA

- 20 »Kriminalac poput mene« / maj 28.
- 22 Crkva je moja porodica / jun 4.
- 24 Zdrav interes / jun 11.
- 26 Ostatak Benove priče / jun 18.

IZVORI

- 28 Program trinaeste Subote | Mart 26
- 30 Budući projekti za trinaestu Subotu
- 31 Izvori

 = Priče koje posebno zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Gore: Buhalu klinika i kuća za osoblje u Papua Novoj Gvineji mogle su biti izgrađene delom zahvaljujući daru trinaeste subote.

Dar trinaeste subote u prvom tromesečju 2013. godine pomogao je da se izgrade tri klinike u nekim od najudaljenijih područja Papua Nove Gvineje, Vanuatua i Solomonskih ostrva. Ove klinike omogućavaju jedinu lako dostupnu medicinsku službu hiljadama ljudi koji žive u ovim područjima i obezbeđuju adventističko prisustvo u ovim ranije nedosegnutim područjima. Hvala vam za vašu velikodušnost!

© 2016 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo Južnopacifičku diviziju (JPD), koja obuhvata Australiju, Novi Zeland, ostrvske države Fidži, Papua Novu Gvineju, Pitkern, Samou, Solomunska ostrva, Tongu, Vanuatu i druge.

U ovom odeljenju Hrišćanske adventističke crkve, živi više od 38 miliona ljudi, među kojima je i 424, 000 adventista. To predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 89 osoba. Većina adventista živi u manjim ostrvskim državama. U Australiji i Novom Zelandu odnos je 1: 400 ljudi.

Jedan od najvažnijih projekata 13. subote u ovom tromesečju jeste doseganje do sekularnih ljudi koji žive na Novom Zelandu pomoću praktičnih porodičnih, zdravstvenih lokalnih programa koji se emituju posredstvom kanala »Nade« (*Hope chanel*) na Novom Zelandu.

Drugi projekat odnosi se na delovanje među stanovništvom na ostrvu Fidži pomoću porodičnog velnes-centra u

Suvi. Po informacijama dobijenim od Fidžijskog ministarstva zdravlja, u ovoj zemlji postoji veliki problem, jer veći deo stanovnika boluje od dijabetesa. U ovom porodičnom velnes-centru, biće održavani tečajevi zdravog kuvanja, biće organizovane fizičke vežbe i radionice, kao i druge aktivnosti namenjene široj publici.

Na kraju dečji projekat u ovom tromesečju, omogućiće rad dečjem učeničkom centru, poznatijem pod imenom »Sklonište za jaganjce« koji će moći da primi veći broj dece sa celog ostrva, koja nemaju svoj prostor za subotnu školu i druge sastanke, osim pod vedrim nebom ili nekim drvetom.

Očekuju vas mnoge uzbudljive priče iz ove oblasti Južnog Pacifika. Radujem se što ću moći da podelim ove priče i iskustva sa vama članovima vaše subotne škole. Ohrabrujem vas da istražujete i obogaćujete svoje programe koristeći video-priče iz našeg pratećeg misionorskog DVD-a, koji možete besplatno skinuti sa Interneta na adresi: www.adventistmission.org/videos.

Hvala vam što ste posvećeni misiji Hrišćanske adventističke crkve i pomažete da se članovi vaših subotnoškolskih razreda upoznaju sa duhovnom braćom i sestrama širom sveta.

Želim vam obilje Božijih blagoslova,

Džina Valen, Izdavač

Mogućnosti

Ovog tromesečja darovi 13. Subote pomoći će:

- Da se emituju programi novog kanala *Nada* na Novom Zelandu.
- Da se izgradi porodični velnes-centar na Fidžiju.
- Dečji projekat: Izgradnja 28 dečjih učeničkih centara »Sklonište za jaganjce« na Papua Novoj Gvineji, Transpacifičkoj uniji i Novoj Kaledoniji.

»To si ti«

deo 1

Žan Pjer

Žan Pjer potiče iz porodice koja ima duboke korene u Prezbyterijanskoj crkvi. Misionari su došli u njegovo selo 1845. godine, i nekoliko godina kasnije, sagrađena je crkva, prva na ostrvu. Žan Pjerov deda je bio misionar na 1.600 km udaljenom ostrvu Futuna. Sve što je Žan Pjer ikada znao o religiji poticalo je iz Prezbyterijanske crkve. Kada je odrastao, postao je starešina u svojoj lokalnoj crkvi.

A, onda se jednog dana, celokupni Žan Pjerov svet promenio. Dok je radio u turizmu Vanuatua, u hotelijerstvu, upoznao je Lanu. Kad su se ovo dvoje mladih malo bolje upoznali, saznao je da je Lana bila vernica Hrišćanske adventističke crkve. Ovo saznanje delovalo je kao šok na Žan Pjera, posebno zbog činjenice da je Lana odlazila Subotom u crkvu.

Iako su odlučili sa se venčaju, ogorčena duhovna borba trajala je u njihovom domu. »Kada bi došla Subota, ja bih se tiho iskrao iz doma, ne praveći buku. Kada bi osvanula nedelja, Lana je napuštala naš zajednički dom.«

Žan Pjer je nastavio svoj duhovni put u Prezbyterijanskoj crkvi, u kojoj bi redovno propovedao za vreme nedeljnih bogoslužjenja.

Žan Pjer i Lana imali su tri sina, iako su i dalje vodili svoje odvojene duhovne živote. Dečaci bi odlazili sa majkom na bogoslužjenja, a Žan Pjer je nastavljao da vodi svoju crkvu na nedeljnim službama. Međutim, u domu je postojao sve veći pritisak koji su svi osećali.

Otvoreni prozor

»A, onda se otvorio novi prozor. Moja supruga je sebe prijavila i upisala u Adventistički izdavački centar, danas poznatiji pod nazivom *Izdavački centar Nada*, i ubrzo postala menadžer. Stavljala je neke časopise na moj radni sto, na kome sam pripremao svoja bogoslužjenja. Časopisi su mi se zaista dopadali, i smatram da su mi bili veoma korisni za pripremu propovedi, ne primećujući da sam na taj način već krčio i pripremao jedan novi put.«

»Kad god bi bilo organizovano neko svečano bogoslužjenje u adventističkoj crkvi, moja supruga bi me pozivala. Tako da sam dolazio i prisustvovao službama, iako sam bio starešina u prezbyterijanskoj crkvi. Dopadala su mi se bogoslužjenja, iako sam osećao da postoji neka prepreka koja me zadržava.

va da im se u potpunosti ne posvetim. U našem domu postojalo je subotno bogoslužje i nedelja. Osećao sam da nešto nije u redu. Želeo sam da pronađem odgovor na to pitanje.»

Žan Pjer se neko vreme suočavao sa pitanjem Subote ili nedelje, pre nego što je konačno pronašao odgovor.

PV14

U toku 2014. godine, kao deo evanđeoske inicijative i misije u gradovima, održavana su predavanja u Port Vili, glavnom gradu Vanuatua. Program pod imenom »PV14,« bio je usmeren ljudima u gradu i prigradskim naseljima. Žan Pjer je bio izabran od strane odbora da dovozi i odvozi ljude koji bi došli na predavanja. To je značilo da je Žan Pjer svako veče bio prisutan na predavanjima.

U toku prve dve sedmice predavanja, Žan Pjer je bio više zauzet tran-

sportom ljudi, nego temama predavanja. Za vreme treće sedmice predavanja, nešto je privuklo njegovu pažnju.

»To si ti!«

Sedeo sam i posmatrao veliki ekran. Slušao sam kako pastor Žan Noel proповeda o Suboti, toj bolnoj temi koja me je tako dugo opsedala. Dok sam slušao predavanja i proveravao stihove iz Svetog pisma, bio sam sve ubeđeniji da je govornik bio u pravu.

A, onda je pastor odjednom pogledao u mom pravcu i rekao: »To si ti!« Osvrnuo sam se da vidim, na koga se odnose pastorove reči, međutim, nije bilo nikoga. Pastor je još jednom ponovio i upro pogledom u mene: »To si ti!«

Ignoriseo sam ga, praveći se da to nisam ja. Nisam smeo da podignem pogled i pogledam u njegovom pravcu. Kad sam sakupio dovoljno hrabrosti i pogledao pastora u oči, rekao je opet: »To si ti!« Sa suzama i iznenađenjem koje se moglo videti u mojim uočima, rekao sam: »Da, to sam ja.«

Iako mi nije mnogo jasno kako i zašto, ali te večeri odlučio sam da probam da svetkujem Subotu onako kako je zapisano u Bibliji. Nakon što sam doneo tu odluku, osetio sam veliko olakšanje i mir u srcu. Više nisam osećao onu unutrašnju borbu. Znao sam da sam doneo pravu odluku. Ubrzo sam bio kršten u Adventističkoj crkvi. Ovo moje iskustvo me je na neki način podsetilo na Zakhejevo iskustvo koje je doživeo, kada ga je Isus pogledao pravo u oči, dok je bio na drvetu i pozvao ga po imenu. 🌍

(Nastavak naredne sedmice)

Misionske informacije

- Vanuatu je deo Transpacifičke unije.
- Transpacifička unija sastoji se od mnogobrojnih ostrvskih država među kojima su Američka Samoa, Fidži, Kiribati, Nauru, Niue, Samoa, Solomunska ostrva, Tokelau, Tonga, Tuvalu i Vanuatu.
- Misija u Vanuatuu je osnovana 1912. godine.
- U Vanuatuu je trenutno aktivno 85 crkava i 130 grupa sa ukupno 21.354 adventistička hrišćana.

»To si ti!«

deo 2

Žan Pjer

(nastavak iz prethodne sedmice)

Dosadašnji tok priče: Žan Pjer potiče iz dobrostojeće prezviterijanske porodice. Bio je starešina u svojoj crkvi, međutim, kada se venčao sa Lanom, vernicom Hrišćanske adventističke crkve, u njegovom domu, nastao je sukob između Subote i nedelje, tako da su supružnici godinama živeli odvojenim duhovnim životom. Međutim, kada je Žan Pjer dobio poziv da organizuje transport ljudi iz svog sela u grad, da pohađaju seriju evanđeoskih predavanja, prihvatio je izazov i lično prisustvovao svakom predavanju. U toku treće sedmice predavanja, odlučio je da prihvati vest o Suboti i izrazio želju da se krsti.

Za vreme ručka u petak, rekao sam svojoj supruzi za odluku koju sam doneo. Samo sam joj rekao: »Sutra se krštavam!« Plakala je od sreće, jer znam da su njene molitve bile uslišene. Bio sam srećan i spokojan.

Pošto sam vest objavio svojoj supruzi, otišao sam da licem u lice razgova-

ram sa svojim pastorom, koji mi je bio i ujak. Rekao sam mu:

»Mi ćemo uvek biti porodica, ti ćeš uvek biti moj ujak, međutim, postoji nešto što bih želeo da ti kažem, i važno je da ti ja lično to kažem.«

Seo je za sto, preko puta mene, i tada sam rekao: »Smatram da je vreme da ti kažem za Subotu, i za mir koji osećam u sebi.« Mislim da je znao šta ću mu reći. »Danas je petak, sutra ću se krstiti i postaću poštovalac Subote.« Slušao me je bez ikakvog komentara. A, onda je ustao sa stolice i glasno rekao, gledajući me u oči: »Doneo si pravu odluku« Skoro nisam mogao da verujem svojim ušima. Stajao sam sa pastorom Prezviterijanske crkve koji mi je rekao da sam doneo dobru odluku da svetkujem Subotu kao što to čine adventisti!? Zahvalio sam mu se, srdačnim zagrljajem.

Želeo sam ovu vest da podelim sa svojim kolegama, drugim starešinama i vernicima sa kojima sam bio blizak. Rekao sam im isto što i svom ujaku, međutim, nisu mi verovali. Narednog dana, došli su da prate moje krštenje. Kada su me primetili, rekli su: »To je on!« Svi su ostali bez reči.

Posle krštenja, otišao sam u posetu prezviterijanskim starešinama i opisao im svoju unutrašnju borbu oko Subote. Objasnio sam im kako je na mene delo-

vala evanđeoska serija PV14, i kako više ne želim da se opirem istini iz Svetog pisma. Pozvao sam ih da mi se pridruže.

Pozvan na odborsku sednicu

Posle krštenja, odbor Prezbyterijanske crkve se zbog mene tri puta sastajao. Svaki put su mi postavljali pitanja, govoreći mi da treba da napustim Adventističku crkvu. Nakon trećeg sastanka, rekao sam: »Ovo je poslednji put da vam svedočim ovako na odboru. Verujte mi da sam se godinama mučio i tražio istinu, a sad kad sam je pronašao, doneo sam konačnu odluku, koju ću držati dok Isus ne dođe.«

Držao sam Bibliju u svojim rukama i rekao: »Ovo je ista ona knjiga koju i vi čitate i proučavate. Pozivam svakog od vas da dublje istražuje, kao što sam ja to činio. Isus nas poziva u stihu iz Jevanđelja po Jovanu 14,15. da ako govorimo da Njega ljubimo, treba Njegove zapovesti i da držimo.«

»Sveto pismo to tako jednostavno iznosi. Problem je bio što nisam ranije bio spreman da poslušam ove reči i primenim ih u svom životu. Sada, kada sam odlučio, osećam mir u srcu, slobodan sam, jer sam našao istinu!«

Uveravao sam ih da je put kojim sam pošao ispravan. Isus neće izneveriti, On je zaista tu prisutan. Još nije kasno da donesu svoje odluke.

Jedan od starešina bio je pokrenut Žan Pjerovim svedočenjem, i kasnije, takođe, bio kršten u Adventističkoj crkvi.

Napasati jaganjce

Danas, Žan Pjer i njegova supruga u svom domu oduševljeno organizuju dečju subotnu školu, poznatiju pod nazivom »Sklonište za jaganjce«. Njihov dom se svake srede pretvara u crkvu namenjenu deci. Petkom je u

Brze činjenice

- Reč »Vanuatu« znači Večna Zemlja.
- Vanuatu je bio nazivan Novim hibridom, iako je stekao nezavisnost 1980. godine.
- Država Vanuatu sastoji se od 83 odvojena ostrva, i nalazi se između Fidžija i Nove Kaledonije, oko 2. 253 km istočno od Australije.

njihovom domu organizovano bogoslužjenje za zajednički početak Subote. Subotno jutarnje bogoslužjenje, takođe, se održava u njihovom domu, kao i popodnevno bogoslužjenje, namenjeno izviđačima. Žan Pjer i njegova porodica ne samo da duhovno hrane svoju braću i sestre, već im pripremaju i fizičku hranu. Oko 30 osoba prisustvuje glavnoj službi Subotom. Već je 5 osoba kršteno, delovanjem Žan Pjerove porodične crkve.

»To je nešto najbolje što je moglo da mi se dogodi«, kaže Žan Pjer. »Odgovorio sam na poziv, i primio sam prekrasne blagoslove. Slobodno mogu da izjavim da se ne kajem zbog odluke koju sam doneo u svom životu. Sada, više ne postoji prepreka u našim porodičnim, ni duhovnim odnosima. Svi smo zajedno, veoma blagosloveni.«

Jedan od projekata podržanih iz darova 13. Subote ovog tromesečja, jeste izgradnja »Skloništa za jaganjce« na ostrvima južnog Pacifika, poput Vanuatua. Hvala vam što ćete velikodušno priložiti svoje darove. 🌍

Staklena crkva, deo 1

FIDŽI | April 16

Ptek

Fidži se nalazi među južnopacifičkim ostrvskim zemljama. U glavnom gradu Suvi nalazi se nekoliko međunarodnih visokoobrazovnih institucija, kao što su univerzitet, medicinska škola i tehnička škola. Ove škole pohađaju najbolji učenici širom Južnog pacifika.

Oko 500 adventističkih učenika pohađa ove škole. Oni stiču obrazovanje i iskustvo koje će posle prenositi u svojim zemljama. Međutim, donekadno, nije postojala Adventistička crkva, u kojoj bi ovi mladi ljudi mogli da proslavljaju Boga, i u koju bi ovi mladi mogli da pozivaju svoje prijatelje na zajednička proučavanja i druženja.

Lokalna grupa vernika iznajmljuje dvoranu na univerzitetu u kojoj se odvijaju programi i bogoslužjenja. Međutim, zbog velikog priliva studenata, nastava se održava i Subotom u velikoj hali, tako da Adventistička crkva

nema odgovarajuću prostoriju za održavanje svojih predavanja, i subotnog bogoslužjenja. Mnogima, ovaj problem predstavlja veliku prepreku, tako da su prestali da dolaze u crkvu.

Međutim, zahvaljujući vašoj velikodušnoj podršci darom 13. Subote, ovaj scenario polako se menja. Ovo je priča o tome kako je nastao čudesni Pacifički tercijalni evanđeoski centar (PTEC).

Najvažnija prednost

Kada je pastor Džo Talemaitoga stigao na Fidži, kao novi omladinski misijski kapelan u Suvi, rečeno mu je da je njegova najvažnija dužnost bio osnivanje crkve, evanđeoskog centra, koji će služiti mnoštvu mladih ljudi koji pohađaju univerzitet Južnog pacifika i okolne obrazovne ustanove.

Sredstva su bila na raspolaganju, međutim, na ostrvu, na kome je zemljište prava premija, posebno u glavnom gradu Suvi, crkvene vođe nisu bile u mogućnosti da nađu nešto odgovarajuće, blizu univerziteta.

Sastanak

Jedne večeri, pastor Džo i ostale misionske vođe sastali su se u jednoj učionici na univerzitetskom kampusu da bi sagledali moguće opcije za crkvu. Nijedna od ponuđenih opcija nije bila idealna, ali je grupa na kraju sastanka, izglasala da se kupi jedna parcela, koja se nalazila na otprilike 2 kilometra od univerziteta.

Negde oko 10 sati uveče, posle sastanka, grupa mladih išla je ulicom, kada se ispred njih zaustavio auto, iz koga je neki čovek hitro izašao i krenuo prema obližnjoj kući, i na vratima te kuće okačio natpis »Na prodaju – hitno«. Sativši da je ovo možda bio odgovor na njihove molitve, odlučili su da kažu svom pastoru za ovu kuću.

Idealna parcela

U 7:30 narednog jutra, telefon pastora Džoa je zazvonio. U 8:00 pastor Džo je zvao vlasnika kuće na prodaju, koja se nalazila pored univerziteta.

Odmah posle poziva, pastor Džo je otišao da vidi kuću i parcelu izloženu prodaji. Bilo je savršeno. Kuća se nalazila blizu do univerziteta, tačno preko puta najvećeg bioskopa na ostrvu i trgovinskog centra. Pastor nije mogao da zamisli bolju lokaciju. Pozvao je još jednom vlasnika kuće i rekao mu da je veoma zainteresovan da kupi kuću i parcelu. »Ubrzo zatim, upoznao sam gospodina, sa kojim sam razgovarao. Predstavio sam se, rekavši mu da smo veoma zainteresovani za njegovu kuću i parcelu, da želimo da njegovu kuću pretvorimo u dom molitve i omladinski centar.«

Tople uspomene

0Dok je govorio, pastor je primetio kako suze počinju da se kotrljaju niz čovekovo lice. »Dok ste vi pričali o

ovome, ja sam se setio onog što sam naučio u adventističkoj osnovnoj školi u Suvi. Moja majka me je školovala u toj školi. Sećam se biblijskih priča i horskog pevanja«, rekao je čovek.

Očigledno je adventističko obrazovanje ostavilo pozitivan uticaj na ovog čoveka. »Pozvaću svog agenta za nekretnine da se dogovorimo oko svega«, izjavio je čovek.

Nedugo zatim, čovek indijskog porekla ušao je u prostoriju. Videvši pastora Džoa, rekao je: »Pa, ja vas poznajem! Pre nekoliko godina, jedna devojka, adventistkinja, sa kojom sam radio, pozvala me je da dođem i prisustvujem jednom subotnom bogoslužju u adventističkoj crkvi Tamavua. Kada sam došao u crkvu, vi ste me dočekali i pozdravili na ulazu, a kasnije ste i propovedali.«

Pastor se tiho zahvalio Bogu, što je tog dana ta devojka dovela svog kolegu u crkvu.

Drugačija investicija

»Dakle, želite da kupite ovu kuću i parcelu«, Pitao je još jednom vlasnik.

»Da, želimo ovu vašu kuću i parcelu da pretvorimo u crkvu,« odgovorio je pastor Džo.

»Ne želite da je preprodete po većoj ceni?«

»Ne! Ne želimo bilo kakve finansijske investicije. Želimo da investiramo u mlade ljude.«

»Kao i svakom Indusu, meni je drago što će se neka kuća i parcela koristiti u religiozne svrhe. Pošto smo se lepo dogovorili, imate 48 sati da priložite kaparu od 10%, i kuća sa parcelom postaće vaša.«

»Teškoća neće biti, imamo dovoljno novca u banci.«

(Nastavak naredne sedmice)

Staklena crkva, deo 2

FIDŽI | April 23

PTEC

(nastavak iz prethodne sedmice)

Dosadašnji tok priče: Kada je pastor Džo Talemaitoga otpočeo svoj posao kao novi kapelan u omladinskom odeljenju Hrišćanske adventističke crkve u Suvi na Fidžiju, rečeno mu je da je njegov najvažniji zadatak osnivanje crkve ili evanđeoskog centra, koji bi služio mnogobrojnim studentima koji pohađaju univerzitet u Južnom Pacifiku i okolne obrazovne institucije. Bog je vodio pastora Džoa, da u neočekivanim okolnostima upozna vlasnika koji je prodava kuću, koja je bila na idealnoj lokaciji za novu crkvu ili centar.

Kada je pastor Džo razgovarao sa ljudima iz finansijskog odbora Crkve, ljudi su sa pomešanim osećanjima govorili o mogućnosti kupovine te parcele. Neki su izjavljivali da je odbor već doneo odluku koju parcelu da kupi. Pa ipak, odlučili su da

se sretnu sa pastorom u 13:00 časova ispred te kuće, koja se nalazila na samo dva minuta od univerziteta, u samom centru grada.

Dok su prolazili kroz kapiju u dvorište kuće, pastor Džo je rekao grupi svojih kolega: »Ja verujem da Bog vodi ovaj projekat. Ubeđen sam lično, da je ovo pravo imanje na pravom mestu za našu buduću crkvu, jer ne treba da ostanemo skriveni od sveta.«

Posle razgledanja kuće i parcele, odlučeno je da se krene u realizaciju kupovine ove kuće. Znak na kome je pisalo »na prodaju – hitno« skinut je sa vrata, jer je Hrišćanska adventistička crkva postala vlasnik parcele za manje od 24 sata.

Mnogobrojne prepreke

Kupovina ove parcele samo je bila jedna od mnogobrojnih prepreka, koje je ova grupa vernika morala da prevaziđe, pre nego što je Pacifički tercijalni evanđeoski centar (PTEC) postao stvarnost.

Sledeći izazov sa kojim se Crkva suočavala bila je sama izgradnja crkve. Ova grupa vernih ljudi ubrzo je shvatila da je bolje da se izgradi potpuno nova zgrada, nego da se stara prepravlja. To je značilo, da treba dobiti dozvola za izgradnju od Gradskog urbanističkog centra. Kada je grupa predstavila svoj

Brze činjenice

- Fidži je država koja se prostire na više od 330 ostrva, od kojih je samo 1/3 nastanjena.
- Fidži je bila britanska kolonija 96 godina. Stekla je nezavisnost 1970 godine.
- Fidži ima 902,335 stanovnika. Većina stanovništva živi na dva najveća ostrva – Viti Levu i Vanua Levu.
- Na Fidžiju godišnje padne 180 cm kiše po kvadratnom metru.
- Prosečna temperatura vazduha se kreće od 20 do 32 stepena celzijusa.

koncept, članovi gradskog odbora bili su zadivljeni.

»Kako ste kupili ovu parcelu u samom centru grada? Da li je to bilo imanje nekog od vaših vernika? Da li znate da ćete biti u centru, i da će hiljade ljudi danonoćno prolaziti pored vas?«

»Ne«, odgovorio je pastor Džo, međutim, Bog je znao. Zato je i naveo bivšeg vlasnika da okači tablu o svoju kapiju u 10 uveče, a naše mlade da prođu tom ulicom i vide natpis.« Naredni korak, bio je dobijanje odobrenja za izgradnju od okolnog susedstva. Celokupno susedstvo se usaglasio sa idejom izgradnje nove adventističke crkve, osim obližnje katoličke crkve, koja je izbegavala bilo kakav dodir sa adventistima u narednih 8 meseci, jer su smatrali da samo oni imaju prava da imaju crkvu u centru grada.

»Ne, ne želimo da pregovaramo sa adventistima!« Tako bi se završio svaki pokušaj razgovora sa katoličkim sveštenstvom.

U međuvremenu, neki investitori su čak nudili dvostruko više novca pastoru Džou da proda to imanje, međutim, uvek bi ih dočekao isti odgovor: »Ne, ovo imanje je Bog želeo za svoju Crkvu, On će se pobrinuti svih papira i izgradnje svoje Crkve.«

posle 8 meseci odbijanja razgovora, došao je i dan, kada vrata katoličke crkve nisu više bila zatvorena za adventiste. Tada je sveštenik katoličke crkve iskreno rekao: »Naše vođe su mogle da budu barem upola tako odlučne poput vas i da za našu crkvu kupe to imanje, međutim, vaša odlučnost i upornost vam se na kraju isplatila.«

Konačno su adventisti dobili i odobrenje od vođstva Katoličke crkve i gradski odbor je dao toliko očekivanu dozvolu za izgradnju.

Pastor Džo je željno krenuo u izbor arhitektonskog plana za buduću crkvu, birajući jedan moderan dizajn sa prozorima na svim stranama građevine. »Kada ljudi izađu iz tržnog centra ili bioskopa, treba da vide crkvu. Nadamo se da će u ovoj modernoj građevini upoznati Isusa.«

Danas, više od 300 studenata i drugih ljudi proslavlja Boga u PTEC-u. Pošto se nalazi na samo minut od samog centra grada, crkva je postala mesto okupljanja za mnoge mlade, kako tokom sedmice, tako i tokom subotnog dana. Ova moderna, staklena crkva, zaista sija svima koji pored nje prođu.

Posetite PTEC veb-sajt na <http://ptec.adventist.org.fj>.

»Dakle, ovo je Subota!«

Jan i Lavinija

Duboko u svom srcu

»Duboko u svom srcu, znali smo da je svetkovanje nedelje pogrešno. Naše srce drugačije nam je govorilo. Za vreme naših porodičnih bogoslužjenja, pitanje oko Subote ili nedelje uvek bi isplivalo na površinu. Janov otac živeo je u istom domaćinstvu sa nama, tako da nismo želeli da ga povredimo ili razočaramo«, priseća se Lavinija.

Jan, Lavinija i njihova kćer Rozilin nastavili su da posećuju Metodističku crkvu, međutim, mlađa kćerka Rozmari počela je da odlazi u adventističku crkvu. Često bi u nekom razgovoru podsećala svoje roditelje na istinu o Suboti. Ova porodica se u narednih 5 godina suočavala sa svojim unutrašnjim borbama, moleći se i posteći, tražeći od Boga da im pokaže pravi put.

Teška vremena

A onda su neke neočekivane prilike počele da se gomilaju. »Pošto se nismo približavali Bogu, On je pokrenuo događaje. Prolazili smo kroz teška vremena. Izgubili smo kuću u kojoj smo živeli, i morali smo da idemo u podstanare. One noći kad smo izgubili kuću, rekao sam Laviniji, da Bog pokušava nešto da nam saopšti. Mi smo išli lakšim putem, međutim, Bog nas je osveđavao u svoju silu i moć. Pripremao nas je za odlazak u Adventističku crkvu, ali to tada nismo shvatali.«

Nekoliko dana kasnije metodistički pastor, odlučio je da neki vernici ne mogu više da učestvuju i služe na svojim

Jan Rigamoto i njegova supruga Lavinija, rođeni su u metodističkim porodicama, na malom ostrvu Rotuma, koji tehnički pripada Fidžiju, iako ima svoj jezik i svoju kulturu. Kao i mnogi Rotumanci, ovaj bračni par preselio se u Suvu, glavni grad Fidžija.

Tamo su, Jan i Lavinija, aktivno učestvovali u radu Metodističke crkve, vaspitavajući svoju decu Rozilin i Rozmari u hrišćanskom duhu. Ovaj bračni par čeznuo je za dubljim poznavanjem Svetog Pisma.

Jednog dana, Jan je otišao u jedan video-klub u Suvu i tamo pronašao seriju DVD-eva koji su govorili o biblijskim proročanstvima, a iznosio ih je poznati adventistički pastor Dag Bačelor.

Kada su odgledali celokupnu seriju predavanja, ova porodica bila je uverena da je Subota pravi biblijski dan od odmora. »Nikome, ništa nismo govorili, iako smo bili ubeđeni da u Metodističkoj crkvi slavimo pogrešan dan. Ako je Subota zaista Božiji dan, onda moramo nešto da preduzmemo«, smatrala je Lavinija.

pozicijama, uključujući i Jana kao đakona. »Plakala sam za vreme celog bogoslužnja, a onda sam rekla sama sebi, zašto plačeš Lavinija? Pa zar se nismo molili Bogu i postili, da nas On vodi. Možda je ovo bio način da nas pokrene«, rekla je Lavinija.

Kucanje na vrata

Nakon kraćeg vremena, neko je pokušao na vrata porodice Rigamoto. Bila je to gospođa po imenu Tereza iz adventističke crkve, koja je pitala da li želimo da dublje proučavamo Bibliju i upišemo se u DBŠ. Da! Želeli smo da bolje i potpunije upoznamo Bibliju. Mogla sam da primetim da moj suprug pokušava da učini prvi korak, međutim, njegov otac je još uvek bio sa nama, tako da smo nastavili da se molimo da nam Gospod pomogne, da pronađemo pravi put.

A, onda je jednog dana, Janov otac zaželeo da se vrati u Rotumu. Porodica Rigamoto je platila njegov avionski let za rodno ostrvo.

I baš kada su se Lavinija i Jan pripremali da počnu da slobodno svetkuju Subotu, metodistički vrhovni starešina video je Jana u nekoj radnji i pozvao ga da tog petka propoveda u metodističkoj crkvi, a bio je uskršnji petak. Jan je doživeo sukob u sebi, kolebalo se šta da radi.

»Sada je vreme!«

Te večeri, gospođa Tereza je došla na proćavanje lekcija DBŠ-a. Tema je govorila o kraju vremena milosti. Osećajući da ga Bog poziva, Jan je odgovorio Terezi: »Kada u petak održim propoved, doći ću.« Međutim, nešto iznutra mu je govorilo: SADA JE PRAVI TRENUTAK, NE ČEKAJ!

Jan se sučeljavao sa svojim mislima cele noći i narednog jutra, bio je potpuno miran. Posle jutarnjeg porodičnog bogoslužnja, rekao je svojim ukućanima: »Nakon posla danas, otići ću u metodističku crkvu i zahvaliću im se i priznaću im da želim da idem u Hrišćansku adventističku crkvu.«

Brze činjenice

- Rotuma se nalazi oko 650 km od Suve na Fidžiju.
- Ostrvo Rotuma ima samo 45 km i populaciju od nešto preko 2. 000 ostrvljana.
- 85% Rotumanaca je glasalo protiv otvaranja svog ostrva za organizovani turizam.
- Oko 10. .000 Rotumanaca živi na glavnom ostrvu na Fidžiju, na Novom Zelandu ili Australiji.

Te večeri, Jan je uradio kao što je rekao. Glavni starešina metodističke crkve ostao je bez teksta nekih 5 minuta, a onda je rekao: »Nešto vam se sigurno dogodilo kada ste rešili da odete.«

»Ne, ništa«, odgovorio je Jan. »Molili smo se i postili, tražeći od Boga istinu. Tražili smo da nam pokaže svoju volju i da nam pomogne. Zato sada idemo.«

Pronalaženje mira

Te prve Subote, Jan, Lavinija i Rozalin pridružili su se na bogoslužnju u adventističkoj crkvi, mlađoj kćerki Rozmari. Ubrzo su bili kršteni, počevši u isto vreme da organizuju u svom domu okupljanja i proučavanja osnovnih istina Biblije za svoje prijatelje i susede. »Od prvog trenutka kada sam kročio u adventističku crkvu, osetio sam mir i spokoj, kakav nikada do tada nisam osetio u svom životu. Radujem se svakom proučavanju Biblije u našem domu ili crkvi, jer sam žedan Reči Božje.«

»Moja šira porodica ne odobrava moje novo shvatanje religije. Pa ipak, od prve Subote u adventističkoj crkvi, znala sam da je to ono pravo, ono što Biblija naziva odmorom Gospodnjim, pravom Subotom«, smatra Lavinija. 🌍

Spasena od đavola

NOVA KALEDONIJA | Maj 7

Pastor Feliks Vadrobert

Misija Hrišćanske adventističke crkve u Kaledoniji jedna je od najizazovnijih misija u Južnopacifičkoj diviziji. U ovoj oblasti nalaze se Pinovo ostrvo, Lojalti ajlend, Nova Kaledonija, Valis i Futuna. Na ovim ostrvima živi nešto više od 280. 000 stanovnika, od kojih je 919 adventista, koji proslavljaju Boga u 6 crkava.

Pastor Feliks Vadrobert je predsednik misije Hrišćanske adventističke crkve u Novoj Kaledoniji. U narednoj priči, on opisuje predivno iskustvo koje se dogodilo tokom trajanja serije evanđeoskih sastanaka, koji su bili organizovani u toku aprila 2015. godine u Novoj Kaledoniji.

Velika čuda

Nikada ranije, nismo imali toliko krštenja. Gospodu je predalo svoje živote 60 osoba. Svakog jutra, tokom tri sedmice naših evanđeoskih predavanja, vernici su se okupljali za jutarnje bogoslužjenje. U početku je dolazilo 60 osoba, zatim 100, a na kraju preko 200 osoba svaki dan dolazilo je na jutarne proučavanje. Crkva, kao nikada ranije, nije bila tako složna, u pot-

punosti posvećena Bogu, u zajedničkom postu i molitvama. Ljudi su se ne samo krstavali, već doživljavali pravo probuđenje. Među ovim mnoštvom, bilo je ljudi koji su čim su saznali da je Subota Božju dan od odmora, bili spremni da radije napuste svoje dotadašnje poslove, nego rade na Božji sveti dan.

Među ovim osobama bila je i Keli, mlada žena, koja je dolazila na predavanja. Međutim, pre nego što je otpočela serija predavanja, bio sam telefonom obavешten o Keli i njenom problematičnom ponašanju. Bilo mi je rečeno da je bila obuzeta demonima. I da će najverovatnije praviti nered na predavanjima.

Tamni oblak

Kada je Keli došla na predavanje, moglo se osetiti prisustvo zlih anđela. Sedela je tačno ispred propovedaonice u prvom redu u samom centru. Na predavanju je bilo još 250 ljudi, neadventista. Dvorana je bila skoro dupke puna.

Kad je Keli sela, pomolio sam se u sebi, govoreći: »Bože, nemoj dozvoliti da napravi nered, jer ljudi posmatraju svaki detalj, i žele da vide da li smo prava Božja crkva.«

Taman oblak iznad nas se skoro mogao osetiti. Nekako sam uspeo da završim predavanje, a ona je bila mirna. Posle predavanja, neki pastori su došli do nje da razgovaraju.

U njenom domu

Saznali smo da je Keli pokušavala da se izleći i da je svuda tražila pomoć, međutim, nije nailazila na razumevanje. Sada je dolazila na naša predavanja. Te večeri,

Misionske informacije

- Misija u Novoj Kaledoniji osnovana je 1925. godine.
- Nova Kaledonija je deo Novozelandske pacifičke unije oblasti.
- 60% stanovnika Nove Kaledonije izjašnjava se kao pripadnici Rimokatoličke crkve.
- Zvanični jezik na Novoj Kaledoniji je francuski, iako se u nekim seoskim sredinama mogu čuti neki drugi malezijsko-polinežanski dijalekti. Engleski jezik se često upotrebljava u turističkim oblastima.

nekoliko pastora otišlo je u njen dom. Tamo su ostali do 2 sata ujutro.

»Dok smo ulazili u njen dom, mogli smo da osetimo prisustvo demona. Saznali smo da je Keli bila kod iscelitelja i da je bila u kontaktu sa spiritističkim svetom. Kad smo počeli da se molimo za nju, počela je da se baca po podu, uvijajući se kao zmija. Tada smo se još glasnije i odlučnije molili.«

Uspešni molitveni sastanci

Narednog jutra, otišli smo u crkvu da se molimo za ovu devojkicu i za ljude koji su dolazili na evangelizaciju. Ovi jutarnji molitveni sastanci bili su pravo vreme za oživljavanje i reformu vernika crkve. To je bilo oživljavanje koje je rasplamsalo duhovnu vatru i energiju među nama. A, na predavanjima tih večeri, bilo je pravo vreme da se neadventisti susretnu sa Gospodom, Izvorom ljubavi i sile! Posle izvesnog vremena, toliko mnogo ljudi je dolazilo na predavanja, tako da smo morali da snimamo celokupan program i postavimo na Internet, jer je sala u kojoj smo održavali predavanja postala pre mala da primi sve koji su bili zainteresovani.

Keli je svakog dana provedenog na molitvi, pokazivala napredak. Najpre je mogla da se slobodno moli u Isusovo ime, a zatim da čita Bibliju. To je zaista bio proces oslobađanja. Prvi put u životu, mogla je sama da bira i donosi odluke.

»Ovo je tvoj dom«

Kako je sve više shvatala biblijsku istinu, nije želela da se odvaja od proučavanja. Plašila se da ode u svoju mračnu sobu. Svi pastori Adventističke crkve otišli su kod Keli te večeri u njen dom, da se mole, da demoni napuste njen dom. Dok smo se molili, ona je skupila hrabrost i ušla u svoju spavaću sobu, skidajući sa zidova i bacajući sve satanske simbole i amajlice.

Na početku serije naših predavanja, Keli je dolazila izazovno obučena, a na kraju serije predavanja dolazila je u skromnoj odeći i sa čistim umom. Kada je predala svoj život u Isusove ruke, to je bio najlepši dan u njenom životu.

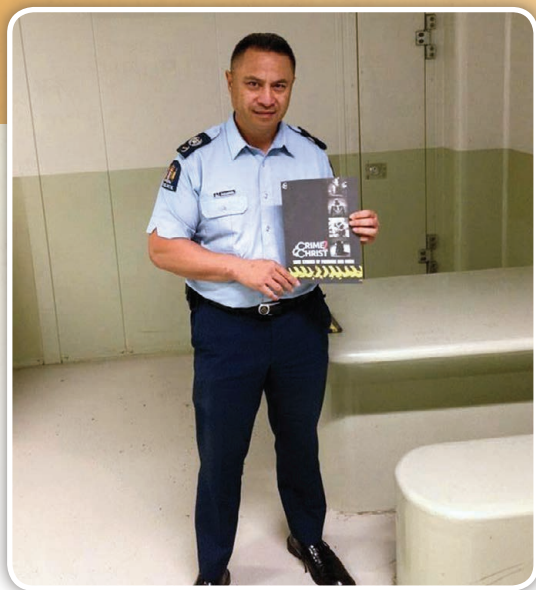
Danas je Keli prisutna na svim bogoslužjenjima u crkvi. Smerna, odvojena od svega onoga što ju je odvajalo od Boga. Ona voli Isusa i Njegovu crkvu. Ovakvu promenu koju Gospod može da učini za vreme jedne serije predavanja, nemoguće je opisati rečima. Keli danas širi svoju veru sa svojim prijateljima i rodbinom, jer je u svom životu doživela Hristovu ljubav.

Vaš dar

Deo darova 13. Subote, biće upotrebljen za izgradnju neophodnog »Skloništa za jaganjce«, za ovdašnju decu. To je mesto na kome deca mogu da se okupljaju u vreme subotne škole, i druge duhovne sastanke.

»Mi smo jedna mala misija Hrišćanske adventističke crkve na svetu, ali smo veoma počastvovani pokazanom ljubavlju braće i sestara širom sveta, koji odvajaju deo svojih sredstava, da vernici u Novoj Kaledoniji, posredstvom dara 13. Subote, budu u centru pažnje svetske Crkve. Hvala vam za darove i podršku.« 🌐

San policajca

NOVI ZELAND | Maj 14

»Kriminalom do Hrista«

su da razmišljaju, šta da učine, kako da promene ove osobe, da ne budu stalni povratnici?»

Dok su tako razmišljali, šta valja činiti, jedan iskusniji policijski oficir došao je sa idejom – šta bi se dogodilo ako bi u ćeliju stavili nešto što će pomoći da oni koji prvi put stižu u zatvor, pročitaju, neki zanimljiv tekst, koji može da nadahne, i što bi uticalo na njih da promene svoj način života, pre nego budu uhapšeni i optuženi za mnogo teže kriminalne delatnosti.

Tako se rodila ideja za nastanak časopisa »Kriminalom do Hrista«. Časopis bi govorio o poznatim kriminalcima i njihovoj promeni života kada su pronašli Hrista. Ovaj iskusni policajac je znao da policija nema dovoljno finansijskih sredstava ni ljudskih snaga, da sprovede ovu akciju u delo, tako da je otišao u lokalnu crkvu, da potraži pomoć.

Adventisti pomažu u »stvaranju« ovog projekta

Jedne noći, ovaj policajac je usnio san. U snu je video ženu u drugom stanju koja je nosila časopis u svojim rukama, i na kome je pisalo Hrišćanska adventistička crkva. Probudio se iz sna, zapisao na komadu papira svoj san i ponovo zaspao. Narednog jutra ispričao je svojim kolegama ovaj neobičan san, rekavši da će mu Adventistička crkva pomoći oko ovog projekta. Na te njegove reči, jedan njegov kolega, je dodao da poznaje neke adventiste i da bi oni bili voljni da učestvuju u takvom pro-

Kada je pastor Norman Hurlov sa svojom crkvom počeo da se moli Bogu, da vodi Crkvu da može da svedoči ljudima u svojoj zajednici, nije ni sanjao da će Božji odgovor na molitve doći preko jednog sna policijskog službenika.

Hrišćanska adventistička crkva Papatoetoe u Oklandu na Novom Zelandu, pomaže svojim vernicima u raznovrsnim crkvenim aktivnostima. Međutim, sada su bili suočeni sa nečim potpuno drugačijim.

San

U policijskoj stanici, policijski službenici razmatrali su najefikasniju strategiju za prevenciju i suzbijanje kriminala. Mnoštvo ljudi je bilo uhapšeno, i nalazilo se u pritvoru. A, onda bi policajci nekoliko meseci kasnije, videli iste osobe, povratnike u zatvor, međutim, sada uhapšene pod težim okolnostima i optužene za veće kriminalne delatnosti. Kako su u policiji postali svesni, da se ovaj šablon stalno ponavlja, počeli

jektu, uputivši iskusnog policajca na Papatoetoe adventističku crkvu.

Tako se policijski oficir upoznao sa pastorom Hurlovim. U razgovoru, pastor ga je uveravao da je Crkva veoma zainteresovana da bude partner sa policijom u ovakvom projektu. Pastor je rekao da Crkva može da pomogne u oblikovanju i izdavanju časopisa, ali da nema dovoljno materijalnih sredstava, da sama finansira časopis.

»Bog me je poslao ovde«

Narednog dana, jedna žena je došla u policijsku stanicu, rekavši da želi da razgovara sa policijskim oficirima. Policajac je bio zadivljen rečima, koje je žena izgovorila, »da ju je Bog doveo na ovo mesto«, i da želi da učini nešto za svoju zajednicu.

Policajac je izneo svoj san i ideju o časopisu, a onda je ona rekla, da zna da ju je Bog poslao u policijsku stanicu da razgovara sa policijskim oficirima, jer želi da bude donator u takvom projektu.

U međuvremenu, oficir je izvestio pastora Hurlova o razgovoru sa gospođom donatorkom. Nekoliko dana kasnije, gospođa je ponovo došla u policijsku stanicu rekavši da ima 10.000 NZ dolara koje želi da uloži projekat. Cela policijska stanica i adventistička crkva bile su oduševljene razvojem događaja i saznanjem da Bog vodi celokupan projekat. Ovaj novac bio je dovoljan za štampanje prvog broja časopisa, koji će obrađivati životne priče bivših kriminalaca koji su predali svoje živote Isusu i promenili svoja dotadašnja životna shvatanja. Među njima bio je jedan danas poznati ragbista koji je čak nastupao za Novozelandsku reprezentaciju, zatim Amos, osnivač jedne velike kriminalne bande koja se nazivala »Lovci na glave«, i iskustvo žene koja je usled višegodišnjeg silovanja i malteretira-

nja, počinila ubistvo, a kasnije, predala svoj život Hristu i potpuno promenila svoj pogled na svet.

»Više nego što nam je potrebno«

Kada što je prvi broj časopisa izašao u maju 2015. godine, donatorka je rekla policijskom oficiru i pastoru, da je spremna da finansira sa još više sredstava naredni broj časopisa. »Ovo je zaista bio pokazatelj da Bog vodi celokupan projekat«, rekao je pastor Hurlov. »Mi čak nismo ni tražili novac, nego nam je on sam došao u pravo vreme i to više nego što nam je bilo potrebno.

Bog je sve vodio i upravljao svim poslovima. Sve vreme se osećalo prisustvo Božjeg Duha, koji nas je vodio korak po korak. Sam Bog je pokrenuo ovu inicijativu, a nas upotrebio u ovom projektu. Zar da se suprotimo Božjoj volji«, pitao pastor Hurlov. Grafički dizajner iz Papatoetoe crkve osmislio je i dizajnirao izgled časopisa. Pastor Hurlov je bio zadužen za organizaciju i distribuciju preko mreže lokalnih adventističkih crkava.

Jedan od ciljeva časopisa »Kriminalom do Hrista« jeste da se omasovi njegovo izdavanje, i da postane nacionalni brend po kome će Adventistička crkva biti poznata. Već sada, (maj 2015. godine) sve policijske stanice širom Novog Zelanda žele ovaj časopis, kaže pastor Hurlov.

»Čak se i jedna osoba krstila, što je bilo rezultat čitanja ovog časopisa. U sekularnoj državi, poput naše, Vlada je odlučila da postane partner Hrišćanskoj adventističkoj crkvi, u izdavanju časopisa koji će biti stavljen u svaku zatvorsku ćeliju, i možda pokrenuti promene u načinu i shvatanju života ljudi koji su u zatvorima širom Novog Zelanda«. Objašnjava pastor Hurlov, naglašavajući koliko je značajno da se molitve pojedinačnih vernika nastave. 🌍

Izgubljeno i pronađeno

Pol

Reč izdavača: Ova priča govori o osjetljivoj temi seksualnog zlostavljanja dece. Ovu priču stavili smo u časopis da pokažemo kako Bog može i teške životne okolnosti da promeni, donese nadu, isceljenje i mir.

Pol potiče iz samoanske porodice, ali je rođen i rastao na Novom Zelandu. On je bio prvo od sedmero dece u svojoj porodici. Kasnije je saznao da su ga njegovi roditelji posvetili Bogu, želeći da jednog dana postane propovednik.

Bez obzira na najbolje namere svojih roditelja, Polovo detinjstvo bilo je ispunjeno raznim traumama. Sa 6 godina, njegov ujak ga je seksualno zlostavljao. Ispunjen besom, Pol je postao onaj koji je remetio druge učenike u školi. A život u domu mu se pretvarao u pravi košmar, jer je pokušavao da se krije na različitim mestima od svog ujaka nasilnika. Nikome nije mogao da se požali, jer je ta tema bila tabu u porodici.

Život u kutiji

Sa 8 godina, Pol je živio na ulici. Sa 9 godina, zarađivao je 4 novozelandska dolara sedmično, raznoseći mleko i novine. Tokom dana, išao je u školu na časove i tamo imao jedan obrok, a uveče je spavao u velikoj drvenoj kutiji. Svremena na vreme išao je u javno kupatilo u kome je mogao da se okupa za 15 centi. Živeći na ovakav način na ulici, naučio je da krade hranu, odeću i druge potrebe. Ubrzo zatim, Pol je ušao u svet droge i alkohola. U 13. godini izbačen je iz škole.

Radeći kojekakve poslove, Pol je uspevao nekako da preživi. Sa 17 godina je upoznao Fionu, devojkicu koju je upoznao u crkvi. Nažalost, Pol je u sebi nosio mnogo besa, koji je često iskaljivao na svojoj devojkici / supruzi. Sportovi su ispunjavali dobar deo njegovog života, i Pol je provodio dosta vremena igrajući fudbal, prateći boks ili druge borilačke veštine.

Pozivnica koja je promenila život

U takvim okolnostima, do ovog mladog para, stigla je jedna pozivnica, koja im je promenila život. Jedna Fionina prijateljica pozvala ih je na proučavanje u okviru male biblijske grupe. Iako su više puta odbili poziv, ova prijateljica nije odustajala.

»Uporno nas je pozivala na ta biblijska proučavanja. Da bismo je

skinuli sa svojih leđa, rešili smo jednom da odemo da je ispoštujemo. Otišli smo tada, i nismo prestajali da stalno odlazimo na sastanke i proučavanja te male grupe«, kaže Pol.

Grupa je proučavala biblijsku knjigu Rimljanima poslanicu. Srca ovog mladog para bila su duboko taknuta. »Kad god bi se završio sastanak male grupe, sa čežnjom smo čekali naredni«, priseća se Pol. Pitali smo se, da li Bog zaista može da nam oprosti, da nas oslobodi, da li je Bog zaista poslao svog Sina da umre za nas? Božja blagodat je prevelika da bismo mogli da shvatimo i toliko duboka. Gutali smo biblijske tekstove, shvatajući da je Bog umro za nas, dok smo još bili grešnici. Isus je to zaista učinio! To nas je potpuno slomilo.

Potpuno posvećenje

Nakon mnogobrojnih odlazaka na proučavanja u okviru male grupe, Pol i Fiona otišli su u obližnji adventistički kamp. Propovednik je iz srca iznosio svoje životno iskustvo i uputio je poziv. »Dve nedelje sam pokušavao da se suočim sa svojim mislima, i onda sam shvatio da više tako ne mogu. Ustao sam jednog jutra iz kreveta i rekao, uzdržavajući se da ne zaplačem: 'Bože, ja sam Tvoj!' Nisam se nikada osećao tako slomljenim. Nisam mogao da prestanem da iznosim svoje grehe i krivice koje sam čuvao duboko u svom srcu. A, onda sam rekao Gospodu: 'Neću ustati sa svojih kolena, dok ne saznam šta želiš od mene.' Onda sam dobio odgovor. Setio sam se kako je moja majka želela da postanem propovednik!«

Razna vrata u životu počela su da se otvaraju, i Polova molba uskoro je bila prihvaćena na Adventističkom teološkom seminaru pri Pacifičkom

Brze činjenice

- Novi Zeland je lepa zemlja koja se prostire istočno od Australije. Sastoji se od dva veća ostrva i nekoliko manjih.
- Novi Zeland ima populaciju od samo 4.5 miliona stanovnika, od kojih većina živi na severnom ostrvu. Najveći grad je Okland, sa nešto više od 1.4 miliona stanovnika.
- Starosedeoци Novog Zelanda, Polinežani, došli su sa drugih južnopacifičkih ostrva. Ovi ljudi, danas, poznati pod nazivom Maori čine 14.6 % ukupne populacije.

adventističkom univerzitetu na Papua Novoj Gvineji. Nakon vanrednog završetka srednje škole i redovnog studiranja teologije, Pol i Fiona vratili su se na Novi Zeland, gde je Pol radio kao pastor na severnom ostrvu punih 13 godina.

Dar osnivanja crkava

Posle tog vremena, Fiona, Pol i njihova deca preselili su se u SAD, gde je Pol upisao postdiplomske studije na Adventističkom teološkom seminaru u Pasadeni, u Kaliforniji. Uz studiranje Pol i Fiona su u crkvi služili drugoj i trećoj generaciji Novozelanda u SAD-u. Putujući širom Kalifornije, nosili su sa sobom silu Svetog Duha kojim su osnivali nove crkve.

Godine 2010. porodica se vratila na Novi Zeland, gde danas Pol obavlja funkciju direktora službe Novozelandske unije za osnivanje novih crkava. Iako je njegov život u mnogočemu drugačiji od onog koji je vodio kad je bio mlad, Pol nikada nije zaboravio i posebno pokušava da dopre do ljudi, koji su imali slično detinjstvo poput njegovog. 🌐

Kriminalac poput mene

PAPUA NOVA GVINEJA | Maj 28

Filip i Morin

Filip Vakis bio je čovek sa mnoštvo poroka, kada je poslat u zatvor i bio osuđen na 30 godina. Osuđen je bio za oružanu pljačku, hotimično ubistvo i ubistvo sa predumišljajem. Kasnije, kada je opisivao sebe, smatrao je da je »neznalica, buntovnik, bezobziran i pun sebe«.

Bio je, takođe, lako uvredljiv, brz da odgovori, neveran i već alkoholičar. Kada je bio uhapšen i stavljen iza rešetaka, roditelji njegove supruge Morin, govorili su joj da ga napusti, da on nju ne zaslužuje. Međutim, Morin nije želela da se tek tako preda. Radeći u trgovačkoj kompaniji u glavnom gradu Port Moresbiju, Morin se susretala sa stranim komercijalistima, koji su obavljali svoje poslove u Papua Novoj Gvineji. Tako je upoznala Denisa Perija iz adventističkog zdravstvenog centra, prehrambene kompanije iz Australije. Denis je bio uključen u rad humanitarne organizacije »Hrana za život«, koja je pomagala ugrožene kategorije ljudi

zadovoljavajući njihove fizičke i duhovne potrebe u Port Moresbiju.

»Videla sam da još ima nade«

Kada je Denis saznao da je Morinin suprug u zatvoru, počeo je da se moli sa njom za njega i dao joj je jednu knjigu da odnese Filipu. Ta knjiga je bila »Velika Borba« od Elen Vajt. Morin je knjigu predala Filipu koji je brzo pročitao prve tri stranice i odložio knjigu u ugao svoje zatvorske ćelije.

U međuvremenu, Morin koja je bila odgajana u hrišćanskom domu, odlazila je na molitvu svake večeri, moleći se na sav glas Gospodu za svog supruga. »Bez obzira što je Filip bio takav kakav je bio, smatrala sam da u njegovom životu, postoji još tračak nade, da može da postane drugačiji. Znala sam da će ga Bog pokrenuti da počne da se menja jednoga dana, duboko sam verovala u Boga.«

Dok je Filip bio u zatvoru, Bog je radio na njegovom srcu. Jednog dana, odlučio je da ponovo počne da čita knjigu koju mu je Morin dala. Ovog puta, nije mogao da se odvoji od knjige, dok nije pročitao i poslednju stranicu. Nakon što je progutao ovu knjigu, Filip je potražio novu knjigu.

Denis Peri bio je srećan kada je čuo ovu vest i preko Morin poslao je Filipu »Čežnju Vekova« i »Patrijarsi i proroci«. Kako je Filip rado čitao svaku novu knjigu koju je dobijao, njegov život počeo je da se menja.

Svake sedmice, studenti iz obližnjeg Adventističkog pacifičkog univerziteta, dolaze u zatvor i organizuju bogoslužnja i biblijska proučavanja. Filip je počeo

da dolazi na njihova predavanja i tako je u svom životu, počeo da primenjuje hrišćanska načela. Ubrzo je bio kršten u zatvoru.

Deliti ono što saznaješ

Kada je krštenjem postao adventista, Filip je zaželeo o toj svojoj promeni u životu da posvedoči svojoj supruzi, na taj način što bi joj davao knjige koje je pročitao, kada mu je Morin dolazila u posetu, moleći je da ih i ona pročita. Morin je mogla da zapazi da se njen suprug promenio, čak je i njegov izgled postao drugačiji. Želeći da sazna više o toj promeni, počela je da čita svaku knjigu, koju joj je Filip davao.

Nedugo zatim, prihvatila je adventnu istinu i uskoro bila krštena u adventističkoj crkvi.

Zatvorski službenici i ostali zatvorenici primetili su velike promene koje su se odigrale u Filipovom životu. Više nije bio arogantan, buntovan, željan rasprave. Umesto toga, počeo je da pokazuje brigu prema drugima. Ubrzo je postao starešina adventističke zatvorske crkve, i često je svedočio drugim zatvorenicima.

Uz to, Filip je postao koordinator organizacije »Hrana za život« u zatvoru. Na taj način, Denis Peri i drugi volonteri mogli su da donose hranu, odeću i druge humanitarne ponude zatvorenicima.

Usled svog dobrog ponašanja i vladanja i očiglednih promena u životu, koje su postale uzor u ponašanju drugim zatvorenicima, Filip je pušten iz zatvora posle nešto malo više od polovine njegove zatvorske kazne.

»Naša potreba je milost«

Filip sada služi kao koordinator u delovanju organizacije »Hrana za život« u Papua Novoj Gvineji. Morin je dala otkaz na svom prethodnom poslu sa ciljem da se pridruži Filipu u ovoj posebnoj službi. »Naša potreba je da pomažemo i svedo-

čimo ljudima svojim delom i životom«, smatra ovaj bračni par.

Porodica Vakis otvorila je svoj dom, mladim ljudima koji se bore sa teškim životnim okolnostima. Uz svoje četvoro dece, u njihovom domu redovno se okuplja između 20-25 dece i mladih. Tokom vikenda, taj broj ide i do 40. »Sva ova deca potiču iz rasturenih porodica, a često su i same žrtve nasilja«, kaže Filip.

»Ova deca uživaju kad su sa nama«, dodaje Morin. »Mi razgovaramo sa njima, plačemo sa njima, smejemo se sa njima i provodimo vreme sa njima. Ona su vrlo emotivna, a mi treba samo da sedimo pokraj njih i da ih slušamo. Mene i mog supruga, sva ova deca zovu mamom i tatom.«

Porodica Vakis teži da ove mlade pouče da iz celog srca vole Gospoda. Oni ih, takođe, uče osnovnim načelima iz Biblije, hrabreći ih da uvek stave Isusa na prvo mesto, i da se klone droge i alkohola.

»Mi ne želimo da ovi mladi izlaze i uče se na ulici«, kaže Filip. »Bolje je sprečiti nego lečiti. Mi želimo da ih vaspitavamo, ne samo dok su mladi već za celu večnost.«

Dostojanstvo i nada

Filip i Morin hrabre mlade da razmišljaju o potrebama svojih bližnjih, da učestvuju u raznovrsnim aktivnostima kao volonteri organizacije »Hrana za život«, da donose hranu ili odeću, onima kojima je pomoć potrebna u Port Moresbiju. »Mi ih poučavamo da otkrivaju dostojanstvo i nadu odbačenim ljudima, nadu koja se može naći samo u Hristu«, kaže Filip.

»Protekla Subota bila je veoma neobična za mene. Setio sam se, dok sam ih slušao kako pevaju o Isusu, onoga što sam nekada bio, a sad me Bog u svojoj milosti koristi da pomažem drugoj deci. Ovo je zaista velika Božja milost! Ako je mogao da promeni kriminalca poput mene, onda može da promeni bilo koga.«

»Crkva je moja porodica«

Stanli

Iako mu je tek 15 godina, Stanliju nisu strani nasilje i žalost. Njegov otac, alkoholičar, često je zanemarivao svoju porodicu. Nešto što se posebno urezalo u Stanlijevo sećanje je događaj, kada su se otac i ujak potukli, i kada je ujak nožem ranio u leđa njegovog oca. Za divno čudo, otac je preživio ovaj napad, međutim, ubrzo, posle izlaska iz bolnice, napustio je svoju ženu i decu i otišao u Port Moresbi, gde se oženio drugom ženom. Tek mnogo kasnije, njegova prva porodica saznala je šta se zapravo dogodilo.

Stanlijeva majka se mučila da obezbedi hranu za svoju decu, i posle izvesnog vremena i ona se preudala. Nažalost, očuh je bio još suroviji prema deci, i često bi izbacivao Stanlija i njegovu sestru iz kuće, pa je čak pokušao da ih gurne sa jedne visoke litice u provaliju.

Tetka pruža utočište

Negde, u to vreme, Stanlijev deda je umro. Kad se cela porodica okupila na sahrani, jedna Stanlijeva tetka, kada je čula u kakvim teškim okolnostima Stanli i njegova sestra žive, odlučila je

da plati školarinu u školi sa internatom, da bi decu odvojila od nasilnog očuha.

Posle nekog vremena, tetka je dovela ovo dvoje dece u svoj dom u Port Moresbi. Međutim, njen dom bio je mali za njenu porodicu i Stanlija sa sestrom. Ne želeći da ih vraća tamo gde će biti zlostavljani, tetka ih je poslala u drugi deo Papua Nove Gvineje da žive sa njenom bivšom bebisiterkom, gospođom koja se zvala Lorna i koja je pomagala u podizanju njene dece.

Mali misionar

Lorna i njen suprug imali su malu kćer koja se zove Grejs, koja je već sa tri godine bila pravi mali misionar. Iako je njen otac bio bivši vernik Adventističke crkve i nije odlazio na bogoslužjenja, a njena majka luteranka koja je išla na nedeljne službe, dozvoljavali su Grejs da odlazi u obližnju adventističku crkvu sa ostalom decom iz susedstva.

Grejs je volela da ide u subotnu školu i crkvu, i želela je da joj se tamo pridruže i njeni roditelji. »Deca treba da budu sa svojim roditeljima, sa mamom i tatom u crkvi, a ja sam jedina tamo sama!«

Kada bi videla svoje roditelje da puše, piju alkohol ili grickaju areka orah, njen tihi glasić bi ih podsećao da subotnoškolski učitelj kaže da te stvari nisu dobre. Da duvan, alkohol ili areka orah nisu zdravi za ljudsko telo.

Otkrivanje istine

Kada je Grejs čula u crkvi najavu da će biti organizovana serija evanđeoskih predavanja, požurila je kući da o tome izvesti svoje roditelje. »Mama, tata, čula sam da će biti organizovana serija evanđeoskih predavanja u crkvi, zašto ne pođete sa mnom na ta predavanja«, pitala je Grejs svoje roditelje.

Na njeno veliko zadovoljstvo, roditelji su odlučili da svako veče dolaze na predavanja. »Tokom tih predavanja, otkrila sam istinu«, kaže Lorna, krstivši se ubrzo u Adventističkoj crkvi. Više nije pušila, pila alkohol, niti žvakala areka orah. »Život mi je sada mnogo lepši i potpuniji«, izjavila je Lorna. »Osećam se slobodno.«

Grejsin otac, sa druge strane, još nije bio spreman da se vrati u crkvu. »U redu je. Mama i ti idite slobodno, a ja ću doći kad budem smatrao da je za to vreme.«

Grejs, međutim, ne odustaje tako lako. »Stalno se molim za svog oca, nastaviću da ga podsećam da treba da napusti svoje stare navike.«

»Nijedno dete neće ostati u kući«

Kada su Stanli i njegova sestra došli da žive sa Grejs i njenom porodicom, ona ih je obavestila, da nijedno dete neće ostati za vreme subotnog bogoslužjenja u kući, da svi idu u crkvu!

Nije mnogo vremena trebalo Stanliju da se u crkvi oseća slobodno i prijatno. »Kada sam počeo da dolazim u crkvu, mogao sam da primetim kako se promene na bolje dešavaju u mom životu. Mogao sam da primetim veliku razliku«, kaže Stanli.

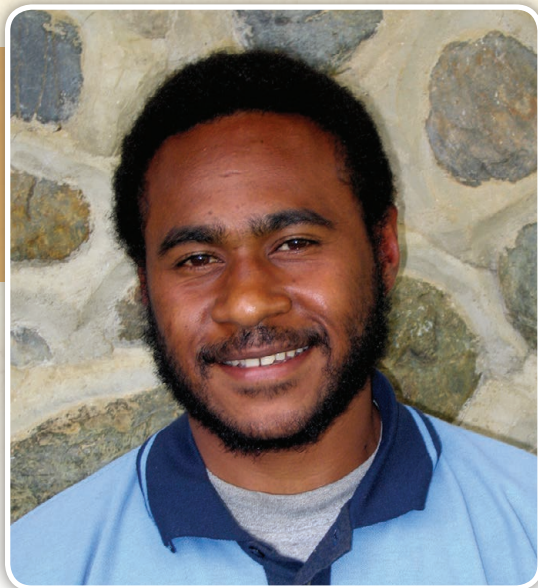
Stanli se ubrzo pridružio izviđačkom klubu, uživajući u mnogobrojnim aktivnostima. Jedan od đakona zapazio je Stanlijevo posvećenje i njegovu skromnost i pozvao ga da mu pomogne u organizaciji jednog ogranaka subotne škole. Taj đakon postao je duhovni pomoćnik Stanliju, koji je nedavno odlučio da u potpunosti preda svoj život u Isusove ruke. »To je moje obećanje, koga ću se tokom celog svog života držati«, kaže Stanli.

Iako su ga njegova majka i otac zaboravili, Stanli je u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi upoznao duhovnu porodicu koja mu pruža podršku.

Vaša darovanja u 13. Suboti ovog tromesečja napraviće veliku razliku u životu dece u Papua Novoj Gvineji i drugim ostrvima u Južnom pacifiku. Jer tamošnja deca nemaju mesto za bogoslužjenja i okupljanja, osim ispod nekog drveta. Vaši darovi obezbediće izgradnju nekoliko »skloništa za jaganjce« u kojima će deca moći da se sastaju bez obzira na spoljašnje vremenske uslove. Hvala vam što ćete obilato prineti dar. 🌍

Brze činjenice

- Papua Nova Gvineja (PNG) je planinska ostrvska zemlja. Glavno ostrvo nalazi se severno od Australije. Papua Nova Gvineja i Indonezija dele oblast Nove Gvineje.
- Oko 7,3 miliona ljudi živi u PNG. Iako su gradovi moderni, mnogi ljudi i dalje žive u malim, nepristupačnim seoskim sredinama u planinskoj oblasti.
- U Papua Novoj Gvineji čuje se više od 700 različitih jezika i dijalekata.

Zdrav interes

Ben

Beleška urednika: Ova priča je najpre bila objavljena u misionom časopisu za mlade, u trećem tromesečju 2006. godine. U toku posete Papua Novoj Gvineji, upoznao sam Bena. Pročitajte ostatak Benove priče sledeće sedmice. Ovde vam iznosimo originalnu priču (malo skraćenu zbog svoje dužine) iz 2006. godine:

Odrastao sam u hrišćanskom domu, međutim, nisam mnogo znao o Bogu. Kada mi je bilo 12 godina, počeo sam da čitam Bibliju. Kada sam došao do 3. Knjige Mojsijeve, 11. poglavlja, mogao sam da pročitam o čistim i nečistim životinjama, i bio sam vrlo iznenađen kada sam shvatio da su svinje nečiste životinje. U Papua Novoj Gvineji, svinjsko meso predstavlja jednu od glavnih namirnica u ishrani ljudi. Odlučio sam da razgovaram sa svojim pastorom o tome.

»Pročitao sam u Bibliji, da ne treba da jedemo svinjsko meso, međutim, mi ga jedemo. Zašto«, pitao sam ga.

»Sve što je Bog stvorio, stvorio je dobro, tako da možemo da jedemo svinjsko meso, ili meso bilo koje druge životinje«, odgovorio je pastor.

Pastorov odgovor me nije u potpunosti zadovoljio. Znao sam da u ovome ima još nešto, što mi nije rekao. Rekao sam svojoj porodici, da ne želim da jedem više svinjsko meso. Nisu razumeli, zašto mi je to bilo značajno, ali me posle toga nisu primoravali da jedem meso nečistih životinja.

Saznao sam da adventisti ne jedu meso nečistih životinja, i pomislio sam da su možda oni bili prava Crkva. Počeo sam da postavljam pitanja, da bih što više saznao.

Jedina osoba za koju sam znao da je adventista, bio je jedan momak nekoliko godina stariji od mene. Rekao sam mu da želim da saznam više o njegovoj Crkvi. Pozvao me je da dođem u crkvu, međutim, ona je bila udaljena 5 km od našeg sela.

Brdo iskušenja

Kada sam završio osnovnu školu, moja starija braća su ispekla prase. Zadirivali su me govoreći kako je meso ukusno, i popustio sam i malo sam jeo. Nakon toga, zaista sam se očajno osećao.

U školi sam se suočavao sa drugim iskušenjima – duvanom, alkoholom, drogom. Znao sam da su ove stvari veoma loše, međutim, kada me je društvo kušalo, nisam odoleo. Ubrzo sam pušio skoro celu paklu na dan.

Moja osnovna škola trajala je do 9. razreda, tako da smo često razgovarali šta ćemo i kako ćemo u srednjoj školi. Ja sam želeo da idem u adventističku srednju školu u Kabiufi. Moje društvo

je ismejavalu, tu školu, tako da sam se odlučio za neku drugu školu. Kako nisam bio primljen, zbog ograničenog broja učenika, propustio sam celu školsku godinu.

Naredne godine, moj otac me je iznenadio i rekao da treba da idem u Kabiufu. Želeo je da prestanem da pušim, a u Kabiufi, pušenje je bilo zabranjeno. Došao sam u školu sa željom da prestanem da pušim, međutim, ostaviti duvan, bilo je mnogo teže nego što sam zamišljao.

Prijatelji koje sam upoznao nisu dobro uticali na mene. Često smo bežali sa časova, i skrivali se da bismo pušili. Profesori su mi govorili, da ako imamo neki problem, da možemo da im se obratimo, i zatražimo pomoć, međutim, negirao sam postojanje svojih problema, i odbijao sam da potražim pomoć.

Prava provera

Moje ocene pratile su moje ponašanje. Znao sam da će otac biti razočaran, ako budem izgubio godinu, tako da sam rešio da vrednije učim. Znao sam da treba da prestanem sa pušenjem, međutim, bilo je veoma teško. Shvatio sam da ne mogu sam da pobedim pušenje, tako da sam rešio da se obratim Bogu za pomoć. Odlučio sam da se svakog jutra molim da Bog ukloni iz mene želju da pušim.

Kad se polugode završilo, sa zebljom smo čekali dačke knjižice sa ocenama, koje su nam govorile da li ćemo nastaviti školovanje u ovoj školi, ili ćemo biti isključeni. Molio sam se da mi ocene budu dobre, da mogu da nastavim školovanje. Kada je zamenik direktora pročitao moje ime, i dao mi pismo, srce zamalo što mi nije stalo. Pisalo je da sam uslovno primljen za nastavak školovanja. Rekao mi je: »Ako želiš da nastaviš školovanje na ovom mestu, moraćeš da promeniš svoje ponašanje.« Obećao sam da ću biti bolji, kada sam saznao da su svi moji drugovi bili isključeni.

Misionske informacije

- Unija Hrišćanske adventističke crkve u Papua Novoj Gvineji osnovana je 1949. godine.
- Sa 240. 205 vernika Crkve, Unija PNG ima broj vernika od bilo koje države Južnopacifičke divizije.
- Unija PNG broji 962 crkve i 2. 852 grupa koje se okupljaju za proučavanje Svetog pisma.

Stigao sam svojoj kući odlučan da budem što dalje od cigareta. Rekao sam majci da želim da idem u obližnju adventističku crkvu. Bilo joj je drago, kada je čula tu moju želju. Rekla mi je, da je kada je bila mlađa, odlazila je u adventističku crkvu. Ohrabivala me je i čak govorila da bi mogla ponekad da ode zajedno sa mnom.

Kada sam se vratio u školu, rekao sam školskom pastoru, da želim da predam svoj život Isusu i da želim da se pridružim kršćeničkom razredu. Zaista sam se radovao upoznavajući još više Boga. Osećao sam da sam konačno počeo da shvatam ko je Bog zapravo.

Novo poglavlje

Uz Božju pomoć, ostavio sam duvan. Svestan sam da će u mom životu biti još iskušenja, ali sada sam znao da nisam sam, da imam Prijatelja. Rekao sam svojim prijateljima o svojoj odluci i obećanju koje sam Bogu dao.

Uskoro ću biti kršten. Moja majka je održala reč – počela je da dolazi u crkvu zajedno sa mnom. Molimo se sada da jednog dana cela naša porodica bude ujedinjena u proslavljanju Boga.

Ben Pilisi završava poslednju godinu srednje škole. Nada se da će posle završetka Kabiufa adventističke škole, moći da nastavi školovanje, da studira računovodstvo. Molite se da Ben nastavi da sledi Božji put i bude svetlo videlo u svojoj porodici. 🌍

Ostatak Benove priče

PAPUA NOVA GVINEJA | Jun 18

Ben

Beleška urednika: Godine 2006. objavljena je priča o Benu Pilisiju u misionarskom časopisu za mlade (pogledati prošlonedeljnu priču). Deceniju kasnije sreo sam Bena i čuo ostatak njegove priče.

Ben dolazi iz sela Buš Bata, koje se nalazi u istočnoj planinskoj provinciji Papua Nove Gvineje.

Benov otac, nadajući se da će videti pozitivne promene u životu svog sina, poslao ga je u Kabiufa srednju adventistički školu. Dok je bio tamo, Ben je posvetio svoj život Isusu i krstio se.

Sada priča ostatak svoje priče:

»Posle završetka srednje škole, bio sam primljen u adventistički koledž u Sonomi u kome sam studirao računovodstvo.

Posle diplomiranja 2008. godine bio sam pozvan da služim u Zapadnoj planinskoj misiji kao službenik u računovodstvu.

Dok sam služio u misiji, nisam zaboravio svoje rodno selo, koje je bilo udaljeno na samo 45 minuta vožnje

automobilom. Hteo sam seljanima da predstavim Hrista.

Verovao sam da ako pomognem ljudima oko njihovih fizičkih potreba, da će biti otvoreniji u vezi sa duhovnim potrebama.

Znao sam da je jedna od njihovih najvećih potreba bila voda. Svakoga dana smo morali da idemo daleko po vodu iz bunara i da je donosimo u selo.

Ideja o projektovanju vodovoda nastala je 2011. godine.

Okupljajući seosku omladinu, objasnio sam da moramo biti organizovani da bi jedna nevladina organizacija mogla da nam pomogne. Onda sam otišao u kancelariju ADRA-PNG.

Došli su u moje selo, uradili studiju izvodljivosti, i utvrdili da projekat može da se ostvari.

Biće to najveći vodovodni sistem za snabdevanje vodom u zemlji. ADRA će sprovesti projekat, koji će biti finansiran od strane vlade - pedeset posto od gospođe guvernerke i pedeset posto od našeg člana parlamenta. Direktorka ADRA-e NZ, Viktorija Frej došla je da nadgleda realizaciju projekta.

Naš san se ostvario 2014. godine, međutim, pre nego što je projekat uopšte započet, počela su govorkanja u zajednici da će sve to propasti zbog lokalne topografije.

Obrazovani ljudi su mi rekli: 'Morćeš da održiš veliki sastanak zajednice.' Pa smo se tako okupili pred poštovanim starešinama.

Ispitali su me o tome kako će se projekat sprovesti, i ako voda bude uspešno sprovedena, kako će dovd biti stalan?

Izvor vode bio je udaljen 12,5 km, a voda će morati da teče dole i gore, poput zmije. »Ne! To neće funkcionisati«, izjaviše oni.

Kada sam odgovorio na sva njihova pitanja rekao sam: 'Sada slušajte.

Vi mislite da je ovaj projekat nemoguće izvesti. Vi smatrate 'da voda ne može da stigne do nas.'

Ali dozvolite mi da vam kažem da zbog toga što je Bog milostiv, vi ćete ipak piti vodu.

Kao ljudska bića mi možemo misliti da je nemoguće, ali sa Bogom je sve moguće.'

Onda su otpočeli teški radovi. Posle osam i po meseci napornog rada tima ADRA-PNG, pod vođstvom Sinedou Luguna, otvorili su slavine 16. Decembra 2014.

Sada se ljudi iz četiri velika sela i šest manjih naselja mogli da piju svežu, čistu vodu.

Kako su iz sela u selo slavine bile otvarane, ljudi su plakali i govorili: 'Hvala vam! Ovo smo čekali!'

Na kraju, došli smo i do mog selosposlednjeg u nizu.

Ima pet do deset kuća po slavini, nekad dve do tri kuće, što zavisi od njihove lokacije. U mom selu imamo 115 slavina, plus još 10 više koje su seljani doneli u svoje kuće.

Dok su slavine polako otvarane, a voda jurnula, svi su bili u suzama. Starije žene su pevale tradiocinalne pesme i vikale: 'Čuvajte tu dragocennost, i neka ova voda ostane generacijama i generacijama!'

Čista voda uticala je na celu zajednicu i otvorila je puteve za svedočenje.

Sada tražimo način da tamo osnujemo crkvu. Kada imam vremena, okupljamo se u mojoj kući na bogoslužnju, ali kad sam u misiji, Džo održava sastanke sa ovom malom ali rastućom grupom.

Mala deca dolaze u Subotnju školu i ostaju na bogoslužnju. Iako nji-

Misioniske informacije

- Južnopacifička divizija danas ima 425. 000 adventističkih hrišćana, od kojih većina živi u Papua Novoj Gvineji, u kojoj je 1 adventista na svaku 31 osobu.
- Pogledajte besplatni misioni DVD za još mnogo zanimljivih priča iz PNG. Možete sa Interneta besplatno skinuti te zanimljive misioniske priče, sa internet sajta www.adventistmission.org/dvd.

hovi roditelji idu na bogoslužnje u Pentekostalnu crkvu, oni podržavaju svoju decu da dolaze na adventističke sastanke, zbog pozitivnih promena koje činimo u zajednici.

Neki od starijih ljudi posećivali su serije adventističkih sastanaka koje je u susednom selu držao lokalni crkveni starešina.

Govorio je našim dijalektom i poruka je našla sigurno mesto u srcima slušalaca. Oni pitaju: 'Zašto nismo ove poruke mogli da čujemo ranije? Trebalo je da postanemo adventistički hrišćani kada smo bili mladi!'

Moj otac, tetke, ujaci i rođaci su u Pentekostalnoj crkvi. Molim se da i oni saznaju i razumeju biblijsku istinu, i da prepoznaju Hrišćansku adventističku crkvu kao crkvu poslednjeg vremena.

Moja majka je nekad bila adventista, međutim, pridružila se Pentekostalnoj crkvi kada se udala za mog oca.

Kada sam postao adventista, ubrzo mi se pridružila. Ona je ponosna na mene i hvali Boga zbog pozitivnih promena u selu. Kaže mi: 'Bog je čuo naše vapaje. Ti si postao crkveni radnik i Bog te je upotrebio da blagosloviš mnoge ljude.'

Da nije bilo Boga, ne bih danas bio tu. Bog je imao veći plan i promenio me da mogu da budem na blagoslov drugima.«

Program trinaeste Subote

➤	Uvodna pesma	»Bog vodi me to pevam sad«, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , broj 188.
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Program	»Širom Južnog Pacifika«
➤	Prilaganje darova	
➤	Završna pesma	»Radostan sam što me ljubi moj Bog«, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , broj 230.
➤	Završna molitva	

Učesnici: 1 narator i 2 govornika, mlade devojke. [Napomena: učesnici ne moraju da znaju svoje tekstove napamet, ali moraju biti dovoljno upoznati sa materijalom.]

Rekviziti: Zastave ili slike zastava zemalja Vanuatu, Fidži, Nova Kaledonija, Novi Zeland i Papua Nova Gvineja.

Narator: Ovog tromesečja u žiži naših vesti iz sveta su zemlje koje se nalaze u Južnopacifičkoj diviziji (Vanuatu, Fidži, Nova Kaledonija, Novi Zeland i Papua Nova Gvineja).

Govornik 1: U ostrvskoj državi Fidži, vlasti su svesne da se stanovništvo suočava sa oštrim zdravstvenim krizama. 4 od 5 stanovnika Fidžija umire usled nezaraznih bolesti (NCD) i taj broj je u porastu.

Govornik 2: Postoje 4 glavna tipa nezaraznih bolesti: kardiovaskularne, kancer, respiratorne bolesti i dijabetes.

Govornik 1: Postoje mnogi činioci koji utiču na pojedince da postanu podložni bolestima: korišćenje duvana, fizička neaktivnost, nezdrava ishrana sa velikom količinom soli, šećera, masti, prerađene hrane i upotreba alkohola.

Govornik 2: Oko 95% nezaraznih bolesti su u vezi sa izborom životnog stila. Naš svakodnevni izbor – šta radimo, šta jedemo imaju veliki uticaj na naše zdravlje.

Govornik 1: Naravno, Hrišćanska adventistička crkva bila je upoznata sa ovim problemima i zdravstvenim zakonima više od jednog veka unazad, zahvaljujući nadahnutim spisima Elen Vajt. Međutim, znati i živeti prema tim načelima često se razlikuje jedno od drugog.

Govornik 2: Pastor Luka Narabe, predsednik misije Hrišćanske adventističke crkve na Fidžiju kaže da je prihvatanje i primena zdravog životnog stila vrlo značajno za njega kao vođu Božjeg naroda, jer želi da bude dobar primer drugim ljudima. »Mi naglašavamo celokupni zdravi pristup čoveku i hrabrimo naše vernike da budu pravi model zdravog rasuđivanja i ponašanja, jer nam je Bog kao Crkvi

poverio posebnu poruku o zdravlju, kako uma, tako duše i tela.«

Govornik 1: Radeći sa zdravstvenim odeljenjem Južnopacifičke divizije, zdravstvena misija Fidžija podržava inicijativu u kojoj će svi službenici misije i starešine crkava biti obučavane kroz seminare i zdravstvene radionice.

Govornik 2: Posebna obuka, radionice i primena zdravstvenih načela u kivanju bile su organizovane, obrazujući i propagirajući uz pomoć prisutnih polaznika tečajeva zdrav životni stil.

Govornik 1: »Pozvali smo predstavnike vlasti, da dođu i budu prisutni«, kaže pastor Narabe. To je naš način da se odupremo nezaraznim bolestima savremenog doba. Za svakog učesnika seminara pripremili smo materijal, koji će moći da upotrebljavaju u svojim lokalnim crkvama, među ljudima u svojoj zajednici.

Govornik 2: Predstavnici vlasti izvestili su predsednika misije Fidžija, da u toj zemlji ne postoji nijedna druga grupa ili organizacija koja nudi neko rešenje za zdravstvenu krizu na Fidžiju. Mi znamo da Hrišćanska adventistička crkva ima posebnu vest od Boga namenjenu ljudima.

Govornik 1: Tokom velikog religioznog kongresa koji je bio održan u glavnom gradu Suvi, bilo je naglašeno da ne postoji nijedna druga crkvena organizacija koja ima zdravstvenu poruku poput hrišćanske adventističke crkve.

Govornik 2: U svetlu ove zdravstvene poruke, Hrišćanska adventistička crkva na Fidžiju uspešno je organizovala brojne sajmove zdravlja, propagirajući zdravo kivanje, vegetarijansku ishranu, kao i potpuno zdrav pristup ljudima u fizičkom, emotivnom i duhovnom smislu, ogrnuto Hristovom ljubavlju.

Govornik 2: »Mi želimo da učinimo što više možemo, da pomognemo ljudima na Fidžiju, jer znamo da je vremena veoma malo ostalo. Mi želimo da ljudi

dođu i upoznaju Isusa«, kaže pastor Narabe.

Narator: Danas imamo priliku da podržimo rad misije naše braće i sestara na Fidžiju kroz darovanja u 13. Subotu. Deo ovih darova biće upotrebljen da se izgradi velnes-centar u Suvi. Taj centar utičaja imaće poseban prostor za kuhinju u kojoj će biti organizovani seminari zdravog kivanja. Zatim, biće i odvojena posebna prostorija, teretana, za časove fizičkog vežbanja. Uz to biće i posebna prostorija u kojoj će ljudi moći da prisustvuju seminarima o Bibliji i zdravom načinu života. »Mi smatramo da će ovaj velnes-centar, postati oruđe koje će Crkva upotrebljavati uz pomoć Božje milosti, da dopre do ljudi, do kojih bi možda teško na neki drugi uobičajeni način doprla. Zahvalni smo svetskoj Crkvi za podršku«, kaže pastor Narabe.

Govornik 1: Novi Zeland je poznat kao jedna od najlepših zemalja na svetu. Poznat pod nazivom »Božja zemlja«, u međuvremenu je postao sekularan, jer se 40% stanovništva izjasnilo kao nereligiozno.

Govornik 2: Međutim, u državi u kojoj ljudi ne vole strance na svojim vratima, Bog je otvorio prozor za poruku Hrišćanske adventističke crkve, koja se emituje u većini domova na Novom Zelandu 24/7, donoseći nadu u svaki dom.

Govornik 1: »Mogućnost da se program emituje pomoću satelita, veoma je ograničena«, kaže dr Bred Kemp, predsednik Novozelandske pacifičke unije. »Sa DTH satelitskom platformom, možemo da pokrijemo dva miliona domova, nešto malo manje od polovine, koliko ih ima na Novom Zelandu. Imamo dalju mogućnost rasta na 69% pokrivenosti teritorije Novog Zelanda. Mi pokrivamo sve glavne regionalne centre besplatnim emitovanjem naših programa«, izjavljuje predsednik Kemp.

Govornik 2: Uz glavnu poruku »Doneti nadu u svaki dom«, nova adventistička

televizijska stanica nudi program, koji govori o najpotpunijem pristupu životu, ohrabrujući gledaoce da žive više, vole više, saznaju više.

Govornik 1: Po mogućnosti, uključiti u emitovanje programa što više lokalnih ljudi, jer kada ljudi čuju emisiju iz svog govornog područja, požeće da gledaju. Cilj je da televizija dobije lokalni karakter. Dar 13. Subote biće nam od velike koristi, jer će nam pomoći da organizujemo i napravimo emisije sa lokalnim sadržajem.

Govornik 2: TV stanica će imati 168 sati materijala svake sedmice. Prave se planovi za odabir značajnih materijala, koji će uputiti poziv sekularnim Novozelanzanima. Ovaj TV program sadržaće i emisije iz drugih južnopacifičkih ostrva.

Govornik 2: Svi televizijski programi biće besplatni uz mogućnost stavljanja na Internet. Cilj celokupne inicijative je spojiti posredstvom medija ljude sa lokalnom adventističkom crkvom.

Govornik 1: Dr Kemp kaže: »Čvrsto sam ubeden, da samo uz pomoć medija, možemo da uđemo u domove ljudi. Imamo pravu mogućnost da utičemo na Novi Zeland kao nikada ranije. To će učiniti da naše crkve postanu centri uticaja. Ne verujem da će vrata domova ovih ljudi biti večno otvorena, zato iskoristimo

mogućnosti koje imamo na raspolaganju.«

Govornik 2: Hvala vam što podržavate misioni dar 13. Subote, i što činite da »TV kanal nade«, uđe u domove na Novom Zelandu i donese ljudima nadu.

Narator: Širom ostrva Južnog Pacifika, deca i mladi predstavljaju najaktivnije vrenike Crkve. Subotna škola, omladinski sastanci, izviđački klubovi, predstavljaju neke aktivnosti u koje su mladi i deca uključeni. Često, ove grupe mladih nemaju odgovarajuće uslove, jer se okupljaju pod vedrim nebom. Kada vremenske prilike nisu naklonjene, sastanci za ove mlade moraju biti otkazivani.

Ovog tromesečja imamo predivnu mogućnost da uz pomoć darova 13. Subote izgradimo 28 dečijih učeničkih centara – poznatijih pod imenom »sklonište za jaganjce«. Ove jednostavne, ali čvrste strukture, obezbediće prostor i sklonište, tako da mladi deo naše crkvene porodice može imati svoje mesto za organizovanje sastanaka i bogosluženja. Ovaj projekat pokriva nekoliko ostrvskih zemalja, poput Papua Nove Gvineje, Solomunskih ostrva, Vanuatua i Nove Kaledonije.

Hvala vam što podržavate svoju braću i sestre širom sveta.

Budući projekti za trinaestu Subotu

Sledećeg tromesečja upoznaćemo Istočno-centralnu afričku diviziju (ICAD). Posebni projekti obuhvataju:

- Izgradnju muških i ženskih spavaonica i kafeterije za novu medicinsku školu na Adventističkom univerzitetu centralne Afrike u Kigaliju u Ruandi.
- U okviru Dečjeg projekta biće izgrađeni neophodni dečji učenički centri »sklonište za jaganjce« za decu u Jubi u Južnom Sudanu.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Vanuatua, Fidžija, Nove Kaledonije, Novog Zelanda i Papua Nove Gvineje Južnopacifičke divizije (JPD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču. Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Vanuatu: www.southpacific.org/guide/vanuatu.html

Fiji: www.fiji.travel

New Caledonia: www.lonelyplanet.com/new-caledonia

New Zealand: www.newzealand.com

Papua New Guinea: www.tpa.papuanewguinea.travel

South Pacific Division: www.spd.adventist.org

Papua New Guinea Union Mission: <http://adventist.org.pg>

Trans Pacific Union Mission: <http://tpum.adventist.org.fj>

New Zealand Pacific Union Conference: <http://nzpuc.adventist.org.nz>

Hope Channel New Zealand: www.facebook.com/hopechannelnewzealand/; www.hopechannel.org/nz

On-lajn informacije. Adventististički misioniski veb-sajt sadrži dodatni materijal za misionisku prezentaciju. Potraži reči i pesme na engleskom. Kao dodatak potraži dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Idi na www.AdventistMission.org.

Adventistički misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org; www.AdventistMission.org/dvd.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se pažnja usmeri na svetsku misiju, i poveća sedmično misionisko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od vašeg odbora subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova u subotnoj školi. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škole da pripreme svoje darove za Trinaestu Subotu tokom naredne sedmice. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: prof. Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

Južnoamerička divizija

TIHI OKEAN

HAULAND BEKER

KIRIBATI

UNUJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Australija	421	105	58,219	23,110,000
Novozelandsko pacifička	142	85	18,646	5,019,000
Papua Nova Gvineja	951	2,798	238,273	7,179,000
Transpacifička	498	562	105,824	2,196,000
UKUPNO:	2,012	3,550	420,962	37,504,000

PROJEKTI:

- 1** Studio Glas nade, Okland, Novi Zeland
- 2** Centar uticaja za dobrobit porodice, Suva, Fidži
- 3** Centri za obučavanje dece u
Papua Novoj Gvineji, Transpacifičkoj
uniji i Novoj Kaledoniji

